गोष्ठीषु यद्गुणानसरोगणाः। कीर्त्तादेशस्य नित्यत्वेऽपि कृतपाठः कीर्त्तादेशस्य व्यभिचारसूचनार्थः तेन अचीकृतदिति सिद्धम्। इति दुर्गादासः॥

क्लृप्तः, त्रि, कल्पनार्थक्लृपधातोः कर्म्मणि क्ते क्लृपादेशः। नियतः। कृतकल्पनः। कल्पनं सामर्थ्यं तद्विशिष्टः। यथा, "अवश्यक्लृप्ताभिः पर्व्वतत्वचत्वरत्वादितत्तद्धर्म्मावच्छिन्नाधिकरणतावच्छिन्नाभिरेवोपपत्तौ"। इति जगदीशः॥ (यथा, मनौ। ११। २७।

"इष्टिं वैश्वानरीं नित्यं निर्व्वपेदब्दपर्य्यये।
क्लृप्तानां पशुसोमानां निष्कृत्यर्थमसम्भवे"॥)

क्लृप्तकीला, स्त्री, (क्लृप्तं कीलयति। कील्+"कर्म्मण्यण्"। ३। २। १। इति अण्।) व्यवस्थापत्रम्। तत्पर्य्यायः। पट्टोलिका ३। इति त्रिकाण्डशेषः॥

क्लृप्तधूपः, पुं, (क्लृप्तः कृतः धूपो येन गन्धद्रव्यविशेषेण।) सिल्लकः। इति जटाधरः॥ (क्लृप्तश्चासौ धूपश्चेति विग्रहे क्लृप्तिमो धूपः॥)

क्लृप्तिकः, त्रि, (क्लृप्तं मूल्यदानेन सत्त्वं देयत्वेनास्त्यस्य। क्लृप्त+ठन्।) क्रीतः। इति हलायुधः॥

केकयः, पुं, (केकयस्तदाख्यया प्रसिद्धः प्रदेशो राज्यत्वेनास्त्यस्य।) सूर्य्यवंशीयराजविशेषः। इति श्रीभागवतम्॥ (स तु केकयदेशाधीश्वरः दशरथश्वशुरश्च। यथा, रामायणे १। १३। २३।

"तथा केकयराजानं वृद्धं परमधार्म्मिकम्।
श्वशुरं राजसिंहस्य सपुत्रन्तमिहानय"॥

जनपदवाचे तु बहुवचनान्तः। यथा, महाभारते। ६। जम्बूखण्डविनिर्म्माणपर्व्वणि ९। ४८।

"उपावृत्तानुपावृत्ताः सुराष्ट्राः केकयास्तथा"॥)

केकयी, स्त्री, (केकयस्यापत्यं स्त्री। सङ्कोचे मानाभावात् केकयाज्जन्यजनकभावोऽपि पुंयोग इति पुंयोगादाख्यायां ङीप्।) दशरथराजपत्नी। सा तु केकयराजपुत्री भरतमाता च। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, रामायणे।

"सत्कृत्य केकयीपुत्रं केकयो धनमादिशत्"॥)

केकरः, त्रि, (के शिरसि मूर्द्धि इत्यर्थः कर्तुं नेत्रतारां शीलमस्य। "कृञो हेतुताच्छील्यानुलोम्येषु"। ३।२।२०। इति टः। "हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम्" ।६।३।९। इत्यलुक्॥) वलीरः। इत्यमरः। २। ६। ४९॥ टेरा इति भाषा। (यथा, मनौ।

"पित्रा विवदमानश्च केकरो मद्यपस्तथा"॥

चतुर्वर्णात्मकमन्त्रः॥ यथा, विश्वसारतन्त्रे। "चतुर्वर्णन्तु केकरः"॥)

केका, स्त्री, (के मूर्द्धि कायति। कै+कः टाप्। अलुक् समासः। यद्वा, अन्येभ्योऽपीति कर्म्मणि डः। "हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम्"। ६। ३। ९। इत्यलुक्।) मयूरवाणी। इत्यमरः। २। ५। ३१॥ (यथा, रघौ १। ३९।

"षड्जसंवादिनीः केका द्विधा भिन्नाः शिखण्डिभिः"॥)

केकावलः, पुं, (केकां ध्वनिविशेषं वलते स्तृणातीति। केका+वल्+अच्। यद्वा, केका+अस्त्यर्थे बाहुलकात् वलच् प्रत्ययः।) मयूरः। इति शब्दचन्द्रिका॥

केकी, [न्] पुं, (केका ध्वनिभेदः अस्यास्तीति। व्रीह्यादिस्वेति इनिः।) मयूरः। इत्यमरः २। ५। ३०॥ (यथा, काशीखण्डे। ३। ७१।

"केकी केकां परित्यज्य मौनं तिष्ठति तद्भयात्।
चकोरश्चन्द्रिकाभोक्ता नक्तव्रतमिवास्थितः"॥)

केकेयी, स्त्री, (कैकेयी पृषोदरात् एकारत्वम्।) केकयी। इति शब्दरत्नावली॥

केचन, व्य, (पाणिनिमते पदद्वयम्। मुग्धबोधमते "किमः क्वन्ताच्चिचनौ"। इति चनप्रत्ययः।) केचित्। इति व्याकरणम्॥

(यथा, पद्मदूतौ। ६। ५९।

"पूर्व्वापरपरामर्शविकलास्तत्र केचन"॥)

केचित्, व्य, (पाणिनिमते पदद्वयम्। मुग्धबोधमते तु "किमः क्वन्ताच्चिचनौ"। इति चित् प्रत्ययः।) केचन। इति व्याकरणम्। कोन व्यक्तिरा इति भाषा॥ (यथा, रामगीतायाम्। १४। "केचिद्वदन्तीति वितर्कवादिनः"। केचित्लालापकोविदाः इति रामतर्कवागीशः॥)

केचुकं, क्ली, (कचु+स्वार्थे कन्। पृषोदरात् एत्वे साधुः।) कचुः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

केशिका, स्त्री, (के शिरसि कुत्सितो वा अशकः ततः टाप् अत इत्वम्। स्त्रीत्वं लौकिकम्।) पटकुटी। इति हेमचन्द्रः॥ कानात् इति भाषा॥

केत, त् क मन्त्रणे। निःश्रावणे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अदन्तचुरां—परं-सकं-सेट्। मन्त्रणे निमन्त्रणे। अचिकेतत्। निःश्रावणं समयोद्घाषणम्। इति दुर्गादासः॥

केतकः, पुं, (कितनिवासे+ण्वुल्।) केतकीवृक्षः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा, रघुः ६। १७।

"विलासिनीविभ्रमदन्तपत्र-
मापाण्डुरं केतकवर्हमन्यः"॥

अस्य पर्य्याया गुणाश्च यथा,—

"केतकः सूचिकापुष्पो जम्बुकः क्रकचच्छदः"॥
"केतकः कटुकः स्वादुर्लघुस्तिक्तः कषायहः"॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

केतकी, स्त्री, (केतक+गौरादित्वात् ङीष्।) पुष्पवृक्षविशेषः। केया इति भाषा॥

(यथा, भमरशतके। १।

"गन्धाढ्यासौ सुवनविदिता केतकी स्वर्णवर्णा
यद्भ्रान्त्या क्षुधितमधुपः पुष्पमध्ये पपात"॥)

तत्पर्य्यायः। सूचीपुष्पः २ हलीनः ३ जम्बुलः ४। इति रत्नमाला॥ केतकः ५ सूचिकापुष्पः ६ जम्बुकः ७ क्रकचच्छदः ८। इति भावप्रकाशः॥ तीक्ष्णपुष्पा ९ विपला १० धूलिपुष्पिका ११ मेध्या १२ कण्टदला १३ शिवद्विष्टा १४ नृपप्रिया १५ क्रकचा १६ दीर्घपत्रा १७ स्थिरगन्धा १८ गन्धपुष्पा १९ इन्दुकलिका २० दलपुष्पा २१ पांसुला २२। अस्या गुणाः। मधुरत्वम्। तिक्तत्वम्। कफनाशित्वम्। कटुत्वम्। लघुत्वञ्च॥ तत्पुष्पगुणाः। वर्णत्वम्। केशदौर्गन्ध्यनाशित्वञ्च॥ हेमभायास्तस्या गुणाः। मदनोन्मादकत्वम्। दृंहणत्वम्। सौख्यकारित्वञ्च॥ तस्याः स्तनगुणाः। अतिशिशिरत्वम्। कटुत्वम्। पित्तकफापहत्वम्। रसायनत्वम्। वर्णदेहदार्ढ्यकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

केतनं, क्ली, (कित् निवासार्थेषु+कर्म्मभावकरणाधिकरणादिषु यथायथं ल्युट्।) ध्वजः। (यथा, रघुवंशे ९। ३९।

"अपतुषारतया विशदप्रभैः
सुरतसङ्गपरिश्रमनोदिभिः।
कुसुमचापमतेजयदंशुभि-
र्हिमकरो मकरोर्ज्जितकेतनम्"॥)

कार्य्यम्। निमन्त्रणम्। इत्यमरः। ३। ३। ११३॥ (यथा, मनुः। ४। ११०।

"प्रतिगृह्य द्विजो विद्वान् एकोद्दिष्टस्य केतनम्।
अहं न कीर्त्तयेद्ब्रह्म राज्ञो राष्ट्रस्य सूतके"॥)

चिह्नम्। गृहम्। इति हेमचन्द्रः। (यथा, रामायणे १। ७४। ८।

"स त्वं धर्म्मपरो भूत्वा कश्यपाय वसुन्धराम्।
दत्त्वा वनमुपागम्य महेन्द्रकृतकेतनः"॥)

स्थानम्। इति शब्दरत्नावली॥

(यथा, विष्णुपुराणे १। ११। ९।

"एतद्राजासनं सर्व्वभूभृत्संश्रयकेतनम्"॥)

केतुः, पुं, नवग्रहान्तर्गतग्रहविशेषः। स तु राहोः शरीरम्। तत्पर्य्यायः। शिखी २। इति दीपिका॥ अयं पापग्रहः। यथा,—

"अर्द्धो नेन्द्वर्कसौराराः पापाः सौम्यास्तथापरे।
पापयुक्तो बुधः पापो राहुकेतू च पापदौ"॥ इति॥

अयन्तु जन्मराशेरपेक्षया षष्ठत्रिदशमैकादशस्थानस्थितश्चेत् शुभः। यथा,—

"केतूपसवभौममन्दगतयः षष्ठत्रिसंख्याः शुभा-
श्चन्द्रार्कावपि ते च तौ च दशमौ चन्द्रः पुनः सप्तमः।
जीवः सप्तनवद्विपञ्चमगतो युग्मेषु सोमात्मजः
शुक्रः षड्दशसप्तवर्जमितरे सर्व्वेऽप्युपान्त्ये शुभाः"॥

इति॥ * ॥ अस्य त्रिकोण उच्चखगृहशत्रुमित्रसमनीचा यथा,—

"सिंहस्त्रिकोणं धनुरुच्चसंज्ञं
मीनो गृहं शुक्रशनी विपत्तौ।
सूर्य्यारचन्द्राः सुहृदः समानौ
जीवेन्दुजौ षट् शिखिनः परांशाः"॥ इति॥

"स्वोच्चाच्च सप्तमं नीचं प्राग्वद्भविर्विनिर्द्दिशेत्"॥ इति॥ * ॥ अस्य स्थितिर्यथा,—

"केतुर्यस्मिन्नृक्षेऽभ्युदितस्तस्मिन् प्रसूयते जन्तुः।
रौद्रे सर्पमुहूर्त्ते वा प्राणैः संत्यज्यते चासु"॥

इति च ज्योतिस्तत्त्वम्॥ * ॥ अस्य दशाफलं केरलीनामग्रन्थे द्रष्टव्यम्॥ * ॥ अथातः केतुचाराध्यायो व्याख्यायते। तत्रादावेवागमप्रदर्शनार्थमाह।

"गार्गीयं शिखिचारं पराशरमसितदेवलकृतञ्च।
अन्यांश्च बहून्दृष्ट्वा क्रियतेऽयमनाकुलश्चारः"॥

गार्गीयं गर्गप्रोक्तं केतूनां चारं तत् पराशरेण कृतं असितनामाचार्य्येण कृतं देवलविरचितं एतान् केतुचारान् अवलोक्य तथान्यानपि कश्यपऋषिपुत्रनारदव्यादिरचितान् बहून् दृष्ट्वा मया अयं